

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis Universa, Complectens Omnia Morum Præcepta, Et Principia Decisionis Omnium Conscientiæ Casuum, Suis Quæque Momentis Stabilita

Ad usum Parochorum, & Confessariorum

Continens Tractatus de Conscientia, de Legibus, de Peccatis, de Virtutibus
Theologicis, de Religione, & Beneficiis. Adjunctis in hac editione
Propositionibus ad hanc usque proscriptis

Antoine, Paul-Gabriel

Ingolstadii, 1734

VD18 90392140

Q. 3. Quis Ordo correctionis Fraternæ servandus est.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40986

do fructus speratur: quia talis ignorantia est magnum quoddam proximi malum, ac miseria, & varia incommoda afferre potest, ut scandalum, habitum pravum, &c. Imò & periculum postea peccandi formaliter; nam sæpe contingit, ignorantiam fieri vincibilem ex invincibili, ideòque non amplius excusare à culpa. Præterea id exigit studium ac reverentia legis, cujus violatio facile impediri potest. Et multò magis, si ex illa ignorantia oriatur scandalum, vel irreverentia Dei aut Religionis, aut damnum tertii, ut si quis rem alienam bona fide retineret. 3. Si sit invincibilis ignorantia medii necessarij ad salutem; quia talis ignorantia conjuncta est cum evidenti periculo damnationis.

Q. 3. Quis ordo Correctionis Fraternelæ servandus est?

Resp. Per se loquendo servari debet, juxta omnes, ordo à Christo præscriptus, scilicet ut proximus corrigatur primùm secretò, deinde coram uno, aut duobus aliis, si Secreta monitio non profuerit: tum verò res ad Prælatum Ecclesiæ, seu Superiorem deferatur. Matth. 18. *Corripe eum inter te & ipsum solum... si te non audierit, adhibe tecum adhuc unum, vel duos... quòd si non audierit eos, dic Ecclesiæ.* Quia hic ordo est præcepti tum positivij; nam

nam hæc verba *adhibe, dic*, tam præceptum sonant, quàm illud, *corripe*. & Christus eodem tenore verborum substantiam præcepti, & ordinem in ejus executione servandum statuit: tum etiam naturalis, nam Lex naturalis præcipit, ut proximum corrigamus sine detrimento illius famæ, si fieri possit, vel certè cum minimo, quod sufficiat ad correctionem, si sine aliquo fieri nequeat correctio. Neque enim licet proximi famam lædere sine necessitate. Igitur si sufficit secreta monitio, non licet adhibere testes: si unus testis sufficit, non licet adhibere plures, si testes non sufficiunt, deferendum est peccatum ad Superiorem, qui pro suâ auctoritate compescere poterit peccatum, quod neque tu, neque testes coercere potuistis.

Dixi, *per se loquendo*. Nam cum præceptum hoc sit affirmativum, non obligat pro omni tempore, sed quando Charitas, & recta ratio dicat. Unde hi casus ab omnibus excipiuntur, in quibus peccatum proximi statim deferendum est Superiori.

1. Quando peccatum proximi est ita publicum, ut non censeatur infamari per denuntiationem factam immediatè Superiori: nam tunc cessat ratio servandi famam; & tunc non solum emendatio fratris, sed etiam reparatio scandali per punitionem procuranda est. Ita S. Thom. in 4. dist. 19. q. 1. a. 3. ad 2. addens; *Si au-*

tem nondum in publicum devenit, sed est in via deveniendi, tunc etiam denuntiandum est, ut scandalo futuro occurratur.

2. Quando peccatum, etsi occultum, cedit in damnum communitatis, ut proditio, hæresis, quæ ut cancer serpit, falsificatio monetæ, veneficium, &c. Et non constat impeditum iri per secretam monitionem: nam bonum commune præferendum est privato, & illi sufficienter providendum, etiam cum infamia nocentis. Item si peccatum cedat in grave damnum tertii privati, ut si quis furtum grave, vel necem alterius machinetur, ad turpia sollicitet, &c. Nisi constet hoc malum impeditum iri per secretam monitionem, ex cap. 4. *de Furt.* quia, secundum ordinem Charitatis, præferri debet innocens nocenti voluntariè lædenti.

3. Quando prudenter judicatur non pro futura tua monitio, nec aliorum inferiorum: nam tunc duo priores actus essent inutiles, & proximus tunc eget correptione Superioris ut Patris, cui tunc revelatur ut singulari personæ, quæ magis potest prodesse, quàm alii. S. Thom. q. 33. a. 8. & Charitas exigit, ut bonum spirituale præferatur famæ.

4. Si alter satisfactionem tibi debitam deneget, tunc potes illam petere à Superiore: quia jure tuo uteris.

5. Quando proximus cessit jus, quod

Tom. I.

Gg

habet

habet. ne defectus, & peccata denuntientur Superiori, non præmissa monitione secreta, ut fit in nostra Societate; nam quisque potest juri, ac favori suo renunciare, cap. 6. *de Privileg.* nisi id vergat in aliorum damnum. Ordo autem correptionis fraternæ in peccantis favorem constitutus est, & fundatur in jure famæ, cujus quisque dominus est. Porro non licet delictum grave subditi perfectè emendatum sine relapsûs periculo deferre Superiori; quia sine causa subditus apud Superiorem infamaretur.

Ex dictis sequitur eum peccare mortaliter 1. Qui ex timore, ne proximus offendatur, & ne inde aliquod leve damnum patiatur, omittit in re gravi correctionem, quam putat profuturam. 2. Qui sine justa causa non servat Ordinem à Christo præscriptum. 3. Qui corripit, vel denunciatur non ex Charitate, ut proximus emendetur, sed ex odio gravi, ut confundatur, ac deprimatur.

CAPUT VI.

De peccatis Charitati specialiter oppositis.

NOTA. Licet omnia peccata Charitati generaliter adversentur, & ideo quodvis mortale ejus habitum destruat.